

לכאורה ראש השנה לא מוזכר בתורה. התורה עוסקת ביום הזכרון, ביום תרועה, אבל על ראש השנה היא לא מדברת. אם נתבונן היטב בתורה, נמצא שחודש תשרי דווקא מוזכר כחודש שמסיים ומתחיל את השנה. "וְחַג שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה לָּהּ, בְּבוֹרֵי קֶצִיר חֲטִים, וְחַג הָאָסִיף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה" (שמות פרק לד). "וְחַג הַקֶּצִיר בְּבוֹרֵי מִעֲשֵׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה, וְחַג הָאָסִף בִּיצֵאת הַשָּׁנָה בְּאֶסְפָּךָ אֶת מִעֲשֵׂיךָ מִן הַשָּׂדֶה" (שמות פרק כג). יתכן שהתורה רומזת לנו בדברים הללו, שכדי לחוש את הראש של השנה, את המעגליות של הזמן ובעיקר את ההתחדשות של הזמן, יש לצאת לשדה. בשדה, בקירבה לאדמה, במגע עם פרותיה הקדושים של ארץ ישראל, ניתן לחוש את זרמי החיים שהקב"ה השפיע על העולם בשנה החולפת, ואת הצפייה לחיים חדשים שהעולם מצפה להם לקראת השנה החדשה. עובדי אדמה ישנם לא מעט בעולם, אבל אנחנו ברגבים חולמים להיות עובדי אדמה שמקשיבים לשמים שמפכים באדמה, חולמים להוציא לפועל את טובה של ארץ ישראל, ארץ הקודש.

להורי תלמידי רגבים,

פתיחת שנה ברגבים: חיבור, עשייה וצמיחה

בציר הכרם:

זכותנו לחוות מקרוב את אחד הרגעים המיוחדים בעבודת הכרם – הבציר. הזכות לבצור את הכרם שלנו ברגבים, כרם שהתלמידים מכירים, מטפחים ועובדים בו לאורך השנה, ובהמשך להיות שותפים שותפים לתהליך שממנו נוצר היין שלנו. זו למידה שנעשית דרך הידיים, דרך העיניים ודרך הלב.

מתחילים לצעוד:

תחילת השנה ברגבים מביאה איתה תחושה מיוחדת של חזרה לאדמת הגולן, לעבודה בידיים בידיים ולחיבור אמיתי לאדמה. יש משהו מרגש לראות את התלמידים יוצאים מהכיתה, נועלים נעליים, נוגעים באדמה, עובדים, מתנסים ובעיקר – מגלים את הכוחות שיש בהם.

פרויקט הכוורות:

גם פרויקט הכוורות של רגבים ממשיך לצמוח ולהתפתח. השנה זכינו לראות את פירות – ולרדות דבש משלנו, מתוק וטעים, תוצר של עבודה, סבלנות וטעם, ושיתוף פעולה בין האדם לטבע. 🐝🍯

מעבר לחקלאות:

כל אלו הם הרבה מעבר לפרוייקטים חקלאיים. הם חלק מהדרך החינוכית שלנו – לחבר את התלמידים לאדמה, לעמל, לאחריות, ליצירה ולתחושת מסוגלות. ובעיקר, לתת להם את הזכות להיות שותפים בדבר אמיתי שהם מייצרים במו ידיהם.

נאחל לכולנו שנה של צמיחה והתפתחות, של עשייה משמעותית, של הצלחות קטנות וגדולות.

שנה טובה ומתוקה לכל משפחות רגבים!

בברכה ובהערכה,
צוות רגבים

